

Sygn. akt V CSK 455/19

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. C.

przeciwko K. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 5 czerwca 2018 r., sygn. akt XIX Ga (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie na występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, potrzebie

wykładni przepisów budzących wątpliwości oraz na oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Przedstawione zagadnienie prawne jest niezwykle ogólne i sprowadza się do kwestii funkcji instytucji zawezwania do próby ugodowej. Skarżący zmierza do ustalenia, pod jakimi warunkami drugie i kolejne zawezwanie do próby ugodowej może doprowadzić do skutecznego przerwania biegu terminu przedawnienia. W szczególności, jak wynika z uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi, skarżący dąży do tego, aby ustalić, czy znaczenie powinny tu mieć przyczyny niepewności stron co do roszczeń objętych zawezwaniem do próby ugodowej.

Kwestia ta jednak nie wykazuje cech zagadnienia prawnego o dostatecznym stopniu istotności i skonkretyzowania. W okolicznościach sprawy Sąd Okręgowy uznał skuteczność drugiego zawezwania do próby ugodowej uznając, iż było to uzasadnione stanem niepewności wynikającym z toczącego się postępowania karnego wobec powoda. Okoliczności te zostały precyzyjnie ustalone w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Przedstawione zagadnienie prawne stanowi jedynie polemikę z poczynionymi w tym przedmiocie ustaleniami, które nie mogą być już kontrolowane w toku postępowania kasacyjnego.

Z tych samych względów nie jest uzasadniony pogląd, iż zachodzi potrzeba wykładni art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. co do tego, czy drugi i kolejny wniosek o zawezwanie do próby ugodowej skutkuje przerwą biegu terminu przedawnienia.

Szczegółowa analiza skargi nie prowadzi także do wniosku, że jest ona w sposób oczywisty uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw